



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: **N.P.B.**, IČO: X. proti žalovaným: **1/ C., spol. s r.o. v likvidácii**, K.B., IČO: X., žalovanému **2/ JUDr. D.**, správca konkurznej podstaty úpadcu C., spol. s r.o. v likvidácii, K.B., IČO: X., so sídlom správcu K.B., zastúpeného advokátkou Mgr. Ľ., AK K.B., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 1 722 039,-- Sk**, o odvolaní žalobcu i žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. apríla 2006, č.k. 16Cbi 50/03-132, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. apríla 2006, č.k. 16Cbi 50/03-132 sa **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému v 1/ rade náhradu trov konania nepriznal. Súd priznal žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania vo výške 2 636,-- Sk. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na ust. § 23 ods. 1, 2, § 24 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Súd mal za to, že právny predchodca úpadcu Z. ako investor dňa 1.6.1987 uzatvoril so Slovenskou odborovou radou Bratislava ako prispievajúcou organizáciou (poskytovateľom) a Závodným výborom ROH pri podnikovom riaditeľstve M. ako budúcim správcom nehnuteľnosti podľa § 360a Hospodárskeho zákonníka Zmluvu o združení finančných prostriedkov na investičnú výstavbu P. - spoločensko-stravovací a ubytovací objekt realizovaný na parc. č. X. kat. úz. B.. Na základe tejto zmluvy poskytovateľ mal poskytnúť finančné prostriedky v objeme 3 mil. Sk. Investor sa zaviazal po dokončení zabezpečiť zúčtovanie stavby najneskôr do 3 mesiacov po kolaudácii. Investor sa ďalej zaviazal previesť celý pioniersky tábor do vlastníctva ROH a odborovej správy ZV ROH pri podnikovom riaditeľstve M., a to formou hospodárskej zmluvy podľa § 349 Hospodárskeho zákonníka. Po zmene právnej formy investora na štátny podnik boli rozhodnutím Ministra priemyslu SR č. 95/1990 vyčlenené zo štátneho podniku jeho vnútorné organizačné jednotky a boli z nich založené štyri samostatné štátny podniky, a to C., š.p., B., š.p., K.G., š.p.

Všetky rekreačné zariadenia boli prevedené do správy š.p. C. so zachovaním majetkových podielov špecifikovaných v delimitačnom protokole, pričom ďalšie užívanie predmetných zariadení podielnickými organizáciami jednotlivých subjektov malo byť upravené samostatnými hospodárskymi zmluvami.

Dňa 18.2.1991 bol podpísaný delimitačný protokol medzi Z., š.p. a novozaloženými štátnymi podnikmi. Na základe neho sa C., š.p. zaviazala vykonať prevod majetku na odborovú organizáciu pri C., š.p. a pripraviť založenie a.s. z rekreačných zariadení so zachovaním majetkového podielu jednotlivých subjektov.

Súd dospel k záveru, že v danom prípade sa právny predchodca úpadcu zaviazal previesť vlastnícke právo na nehnuteľnostiach označených ako P.. na odborovú organizáciu - Závodný výbor ROH pri podnikovom riaditeľstve Z., š.p. Predmetná zmluva však nezakladala povinnosť finančného vyrovnania v konkrétnom rozsahu pre prípad nedodržania zmluvnej povinnosti prevodu vlastníctva na odborovú organizáciu. Žalobca v prihláške ani v žalobe právny titul pohľadávky prihlásenej do konkurzu neuvádzal. Nešlo teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy.

Súd dospel k záveru, že žalobca neunesol ani dôkazné bremeno na preukázanie svojej aktívnej legitímácie v konaní, t.j. jeho právne nástupníctvo po bývalom ZV ROH pri podnikovom riaditeľstve Z.. Z predloženého potvrdenia Ministra vnútra SR z 26.4.2002 vyplýva iba skutočnosť, že má právnu subjektivitu.

Súd ďalej uviedol, že každé právo s výnimkou práv stanovených v § 138 Hospodárskeho zákonníka podlieha premlčaniu. Možno ho po uplynutí premlčacej doby úspešne uplatniť na súde len v prípade, ak nie je povinným subjektom vznesená námietka premlčania (§ 131 Hospodárskeho zákonníka). V danom prípade žalobca sa nedomáha práv určených v § 130 Hospodárskeho zákonníka - vlastníckeho práva, práva hospodárenia, usporiadania práva spoluvlastníka, resp. práva spoločného hospodárenia, pokiaľ spoluvlastníctvo alebo právo spoločného hospodárenia trvá, práva k nehmotným majetkom, ani majetkového práva zabezpečené záložným právom. Žalobca naopak tvrdí, že sa v rozpore s uzatvorenou zmluvou o združení prostriedkov vlastníkom nehnuteľnosti nestal. K čomu malo dôjsť osobitnou zmluvou, ktorá uzatvorená nebola. Domáha sa priznania finančnej pohľadávky, pričom svoj nárok opiera o nedodržanie uzatvorenej zmluvy o združení finančných prostriedkov. Právo podľa § 131a Hospodárskeho zákonníka podlieha premlčaniu so všeobecnou 3-ročnou premlčacou dobou plynúcou odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde po prvý raz. Podľa čl. V. Hospodárskej zmluvy z 1.6.1987 mal byť prevod vlastníctva do vlastníctva ROH vykonaný následne po vydaní kolaudačného rozhodnutia. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané dňa 30.7.1999, avšak finančný nárok bez špecifikácie do konkurzu na majetok vo výške 1 722 039,-- bol uplatnený až prihláškou do konkurzu na majetok úpadcu dňa 30.4.2003, t.j. po uplynutí premlčacej doby.

Súd na základe uvedeného žalobu voči žalovanému v 1/ rade zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie a voči žalovanému v 2/ rade ako nedôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa výsledku sporu. Súd priznal žalovanému v 2/ rade, ktorý mal v konaní úspech, plnú náhradu trov konania v celkovej výške 2 636,-- Sk, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 1 154,-- Sk (§ 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení noviel) a 2x paušál po 164,-- Sk. Žalovanému v 1/ rade súd náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 8.6.2006. Obsahovo navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa.

Poukázal na to, že v konkurznej prihláške prihlasoval pohľadávku prevod vlastníckeho práva časť nehnuteľného majetku P., B. č.X., v podiele 1268/10000 (LV X.). Túto nehnuteľnosť spravujú všetky odborové organizácie. V texte žalobca uviedol finančný podiel podľa úradného odhadu 1 722 039,-- Sk. Žalobca si nie je vedomý, že by uplatňoval zaplatenie sumy 1 722 039,-- Sk. Uplatňuje si vlastnícke právo k nehnuteľnosti v podiele 1268/10000, ktorú vybudoval z odborárskych združených finančných prostriedkov, ktoré boli investorovi predplatené hospodársko-finančným oddelením SOR. Slovenská odborová rada zaplatila v splátkových listoch do výšky 90% príspevkov ROH. Ostávajúcich 10% uhradila SOR po predloženej faktúre, zápisnici o odovzdaní a prevzatí stavby a kolaudačného rozhodnutia. Žalobca navrhuje predvolať žijúcich svedkov, ktorí môžu celú záležitosť doplniť a svedčiť na súde. Nesúhlasí s konštatovaním, že neuviedol právny titul, nakoľko to od neho nikto nevyžadoval. Má za to, že prihláška je dostatočne zrozumiteľná. Nie je pravdou, že nie je aktívne legitimovaný na podanie konkurznej prihlášky, o čom svedčí zápisnica z rokovania zo dňa 11.3.2003 a 1.4.2003 závodných výborov, odborových organizácií C. a N. pri B., a.s., následne podpísané plnomocenstvo s citovanou zápisnicou. Taktiež je možné doložiť súdu záznam diktafónu a svedkov, že žalovaný v 1/ rade sľuboval prevod 1268/10000 predmetnej nehnuteľnosti na príslušnú odborovú organizáciu. Súd cituje Hospodársky zákonník, ktorý bol už zrušený. Správca konkurznej podstaty prijíma časť nájomného v podiele, ktorého sa žalobca dožaduje (v sume 88 760,-- Sk za rok) a nepodieľa sa finančne na nákladoch žalobcu.

Má za to, že v konaní došlo k vadám, nebol vykonaný dostatočne skutkový stav veci, navrhované dôkazy, ktoré boli do spisu predložené, neboli v plnej miere akceptované, súd sa viac opieral o dôkazy druhej strany. Žalobca nemal v záujme nikoho poškodiť, domáha sa už zaplateného odborárskeho majetku pre príslušnú odborovú organizáciu. Zo strany žalobcu je stále ochota sa dohodnúť mimosúdne.

Proti rozsudku vo výroku o náhrade trov konania - vo výroku, ktorým súd priznal žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania vo výške 2 636,-- Sk, podal odvolanie žalovaný v 2/ rade. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že súd prizná žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania vo výške 32 828,-- Sk.

Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa ust. § 9 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v platnom znení sa základná sadzba tarifnej odmeny stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa súdom aplikovaného ust. § 11 ods. 1 vyhl. základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. 1/10 výpočtového základu na rok 2006 je 1 260,-- Sk, namiesto súdom uvedených a priznaných 1 154,-- Sk. Hodnota veci je stanovená na základe výšky pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní žalobcom, t.j. 1 722 049,-- Sk. Teda súdom aplikované ust. § 11 ods. 1 vyhl. nie je v žiadnom prípade namieste, nakoľko hodnotu veci je možno jednoznačne určiť. Uvedené je nevyhnutné vyvodiť v spojení s aplikáciou ust. 20 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v platnom znení, na základe ktorého sú veritelia úpadcu v prihláške pohľadávky povinní uviesť číselne výšku pohľadávky, jej príslušenstva.

S poukazom na vyššie uvedené je nevyhnutné aplikovať ust. § 10 ods. 1 vyhl. a hodnotu úkonu poskytnutej právnej služby vypočítať ako 14 650,-- Sk + 200,-- Sk za každých aj začatých 10 000,-- Sk, prevyšujúcich sumu 1 000 000,-- Sk. V súlade s citovaným ustanovením vyhlášky je hodnota 1 právneho úkonu za poskytnuté právne služby vo výške 16 250,-- Sk + 1/100 výpočtového základu ako režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky, táto skutočnosť nie je spornou. Súd mal teda priznať žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania vo výške 32 828,-- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že odvolanie žalobcu i žalovaného v 2/ rade nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní výslovne neuviedol, o ktorý konkrétny odvolací dôvod opiera odvolanie, avšak z obsahu odvolania možno vyvodiť, že uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ O.s.p.

Ani jeden z tvrdených odvolacích dôvodov nie je v prejednávanej veci daný.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom domáhal určenia, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému 1/ vo výške 1 722 039,-- Sk v podiele 1268/10000 je nesporná. Tiež aby súd vylúčil majetok z konkurznej podstaty sp.zn. 4K 94/02-181 a aby súd uložil žalovanému povinnosť zmluvne previesť vlastnícke právo nehnuteľnosti v podiele 1268/10000 vo finančnom podiele 1 722 038,-- Sk na žalobcu a zapísať prevod práv na katastrálne územie v B.. Podaním zo dňa 29.11.2004 žalobca upresnil petit žaloby a žiadal, aby súd určil, že prihlásená pohľadávka vo výške 1 722 039,-- Sk v podiele 1268/10000 podľa listu vlastníctva, ktorú správca konkurznej podstaty JUDr. D., K.B. úpadcu C., spol. s r.o., K.B. poprel v celej výške na prieskumnom pojednávaní dňa 23.6.2003 je nesporná v celej výške v prvej triede. Pohľadávka je po práve čo do výšky a triedy.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.4.2003 pod č.k. 4K 94/02-181 bol vyhlásený konkurz na majetok C., spol. s r.o., so sídlom K.B.. Za správcu konkurznej podstaty súd ustanovil JUDr. Z. so sídlom K.T.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.5.2003. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 23.6.2003 pod č.k. 4K 94/02-227 na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov, konanej dňa 23.6.2003 ustanovil JUDr. D.K.B. za nového správcu konkurznej podstaty úpadcu C., spol. s r.o., K.B., IČO: X..

Prihláškou zo dňa 28.4.2003 si žalobca prihlásil pohľadávku vo výške 1 722 039,-- Sk. Zo zápisnice z prieskumného pojednávania zo dňa 23.6.2003 vyplýva, že správca konkurznej podstaty poprel pohľadávku žalobcu v celej výške z dôvodu, že hospodárska zmluva bola uzavretá ešte v roku 1987 a nárok si mal veriteľ uplatniť prostredníctvom žaloby na súde. Žalobca sa preto žalobou domáhal určenia oprávnenosti pohľadávky vo výške 1 722 039,-- Sk v podiele 1268/10000 podľa listu vlastníctva v prvej triede.

Žalobca v žalobe ako žalovaných označil žalovaného 1/ C., spol. s r.o. v likvidácii, K.B. a žalovaného 2/ JUDr. D., správca konkurznej podstaty C., spol. s r.o. v likvidácii, K.B..

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov, vyhlásením konkurzu oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádza na správcu. Právne úkony úpadcu týkajúce sa tohto majetku sú voči konkurzným veriteľom

neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu, môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty, alebo konania o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z tohto majetku možno začať na návrh správcu alebo podaním návrhu proti správcovi; ak ide o pohľadávky, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), môže byť konanie začaté v súlade s ust. § 23 a 24.

Z uvedeného vyplýva, že dispozičné oprávnenia k majetku konkurznej podstaty vyhlásením konkurzu prešli na správcu konkurznej podstaty. Preto v konaní o určení pravosti pohľadávky úpadca - žalovaný 1/ nie je vecne legitimovaný. Preto súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žalobu vo vzťahu k žalovanému 1/ z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie zamietol.

Podľa ust. § 20 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní veritelia dlžníka prihlásia svoje pohľadávky v lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu, a to aj vtedy, keď sa o nich vedie súdne alebo iné konanie podľa osobitných predpisov; to sa vzťahuje aj na veriteľov, ktorí podali návrh na vyhlásenie konkurzu. V prihláške uvedú číselne výšku pohľadávky, jej príslušenstva, skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá, aké poradie pre svoju pohľadávku požadujú a skutočnosti, ktorými môže byť pohľadávka preukázaná. Súčasne uvedú, či si uplatňujú oddelené uspokojenie (§ 28) s presným označením vecí, na ktorú sa viaže právo oddeleného uspokojenia.

Prihláškou zo dňa 28.4.2003, ktorá bola osobne podaná na Krajskom súde v Bratislave dňa 30.4.2003 si žalobca prihlásil svoju pohľadávku vo výške 1 722 039,-- Sk. V prihláške žalobca uviedol, že pohľadávka predstavuje prevod časti vlastníckeho práva nehnuteľného majetku P., B. č. X. v podiele 1268/10000 (viď LV X.). Tiež je tam uvedené, že veriteľ sústavne žiadal úpadcu, aby uskutočnil časť prevodu nehnuteľného majetku v podiele 1268/10000 na príslušnú odborovú organizáciu podľa platnej Hospodárskej zmluvy zo dňa 1.6.1987 o združovaní finančných prostriedkov, uzatvorenej medzi bývalou Slovenskou odborovou radou v Bratislave a investorom Z., š.p. v Bratislave, ktorý sa zaviazal odovzdať a zabezpečiť prepísanie predmetnej nehnuteľnosti do vlastníctva bývalého ROH a Odborovej správy ZV ROH pri š.p. Z..

Podľa ust. § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

V danom prípade žalobca v prihláške neuviedol, aké poradie požaduje pre svoju pohľadávku. Bez zaradenia do triedy, v akom poradí má byť uspokojená pohľadávka v rozvrhovom uznesení, nemá význam rozhodovať o oprávnenosti pohľadávky. Žalobca na jednej strane v odvolaní uvádza, že nie je si vedomý, že by uplatňoval zaplatenie sumy 1 722 039,-- Sk, ale že si uplatňuje vlastnícke právo v podiele 1268/10000 (viď LV X.), ktorá (nehnutelnosť) bola vybudovaná z odborárskych združených finančných prostriedkov. Na druhej strane v odvolaní uvádza, že sa domáha už zaplateného odborárskeho majetku pre príslušnú odborovú organizáciu.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa na posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na prihlásenú pohľadávku 1 722 039,-- Sk, i na posúdenie námietky premlčania správne aplikoval ustanovenia Hospodárskeho zákonníka, a to s poukazom na ust. § 763 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého týmto zákonom (Obchodný zákonník) sa spravujú právne vzťahy, ktoré vznikli odo dňa jeho účinnosti. Právne vzťahy vzniknuté pred dňom účinnosti tohto zákona a práva z nich vzniknuté, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z hospodárskych a iných zmlúv, uzavretých pred dňom účinnosti tohto zákona, sa spravujú doterajšími predpismi. Zmluvy o bežnom účte, zmluvy o vkladovom účte, zmluvy o uložení cenných papierov a iných hodnôt sa však spravujú týmto zákonom odo dňa jeho účinnosti, aj keď k ich uzavretiu došlo pred týmto dňom. Podľa doterajších predpisov sa až do svojho zakončenia posudzujú všetky lehoty, ktoré začali plynúť pred dňom účinnosti tohto zákona, ako aj lehoty pre uplatnenie práv, ktoré sa podľa predchádzajúceho odseku spravujú doterajšími predpismi, aj keď začnú plynúť po účinnosti tohto zákona.

Je pravdou, že medzi Slovenskou odborovou radou Bratislava, Z. M. a Závodným výborom ROH pri podnikovom riaditeľstve NC Z. Bratislava bola uzavretá Hospodárska zmluva podľa § 360a Hospodárskeho zákonníka č. 109/ 64 Zb. v znení vyhlásenom pod č.

45/83 Zb. a podľa vyhl. č. 151/78 Zb. o združovaní prostriedkov socialistických organizácií v znení neskorších predpisov, a to dňa 1.6.1987. V zmluve bolo v bode V dohodnuté majetko-právne usporiadanie. V predmetnej zmluve však nebolo dohodnuté finančné vyrovnanie pre prípad nedodržania zmluvnej povinnosti prevodu vlastníctva na odborovú organizáciu. Žalobca v konaní nepreukázal, teda že mu svedčí hmotné právo na zaplatenie sumy 1 722 039,-- Sk a že jeho pohľadávka prihlásená v konkurze vo výške 1 722 039,-- Sk je oprávnená.

Súd prvého stupňa správne posúdil námietku premlčania, ktorú uplatnil žalovaný v 2/ rade v konaní, a to s poukazom na ust. § 131 a 131a Hospodárskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa teda správne rozhodol, keď žalobu v celom rozsahu zamietol.

Proti výroku rozsudku, ktorým súd priznal žalovanému v 2/ rade náhradu trov konania vo výške 2 636,-- Sk, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2/ rade.

V prejednávanej veci žalobca podal žalobu podľa § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, pretože žalovaný na prieskumnom pojednávaní prihlásenú pohľadávku žalobcu poprel. Súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Pretože žalobca bol v konaní neúspešný, žalovanému 2/ patrí náhrada účelne vynaložených trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný 2/ vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní zo dňa 7.4.2006, a to za 2 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia a účasť na pojednávaní.

Odvolací súd sa stotožnil s vyčíslením a priznaním náhrady trov konania podľa ust. § 11 ods.1 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., tak ako to urobil súd prvého stupňa.

V danom prípade žalobca podal žalobu na základe popretia jeho pohľadávky správcom konkurznej podstaty. Ide o žalobu o určenie pravosti pohľadávky, teda žalobu určovaciu podľa § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorú možno označiť ako špecifický typ žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p. a špecificky preto, že netreba zisťovať a preukazovať

naliehavý právny záujem na zistení, ten je daný popretím pohľadávky správcom konkurznej podstaty. Predmetom sporu je teda rozhodnutie o určení pravosti pohľadávky, teda rozhodnutie o oprávnenosti pohľadávky veriteľa a potvrdenie jeho práva na uspokojenie pohľadávky prihlásenej do konkurzu z úpadcovho majetku. Hodnotu tohto práva nie je možné vyčíslieť v peniazoch. Preto základ tarifnej odmeny za úkon právnej služby v konaní o incidenčnej žalobe sa určí podľa § 11 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade za správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní vo veci samej neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovaným trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. júna 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová